ଏ. ପି. ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କୋଲ୍ଲୁତଲା ଓବି ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 10,2005

[ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ଏଚ୍. କେ. ସେମା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894; ଧାରା 4 (1), 6,17 ଏବଂ 18/ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଗର ପ୍ରକଳ୍ପ (ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ) ଅଧିନିୟମ, 1956; ଧାରା 11 ଏବଂ 23/ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950; ଅନୁଚ୍ଛେଦ 31-A :

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା-ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମର ସଂଶୋଧନ-ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା-ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ-ଆପତ୍ତି-ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ -ଆବେଦନ ଉପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ବିଳମ୍ବରେ ଆପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା-ଯେହେତୁ 1894 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ବିଚାରଧୀନ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଧୀନ/ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭ ପୁନଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ।

ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଗର ପ୍ରକଳ୍ପ (ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ) ଅଧିନିୟମ, 1956ରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତାକୁ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1) ରେ ସଂଶୋଧନ ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 31-Aର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚାଷ ଅଧୀନରେ ଅଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ସଠିକତାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ଆବେଦନରେ ବିବାଦ ଥିବା ଜମିର ଦଖଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ 1894 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନାଗାର୍ଜୁନ

ଅଧିନିୟମର ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା-ଜମି ମାଲିକମାନେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନୂତନ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ନୂତନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବାର ବହୁ ସମୟ ପରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894ର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ 1894 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି କାରଣ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ 1894 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା । ସେହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି, ତାହାକୁ ପୁନଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ । [516- D-F]

ଆପ୍ଲାଟୁନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର, [1975] 4 **SCC 285; ଟି. ଏନ୍.** *ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏଲ୍. କ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1996] 1 SCC 250* **ଏବଂ ଗ୍ରେଟର ବମ୍ବେର ମ୍ୟୁନିସିପାଲ** *କର୍ପୋରେସନ୍ ବନାମ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାଇଭେଟ୍. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1996] 11 SCC 501, ଉପରେ* ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3274-3475/2003 ।

W.P. ସଂଖ୍ୟା 4712 ଏବଂ 4725/1997ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର 14.3.97 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ, ମନୋଜ ସକ୍ସେନା, ଅମିତ ମେହାରିଆ, ଦେବୋଜିତ୍ ବୋରକାକାଟି ଏବଂ ମୋହନପ୍ରସାଦ ମେହାରିଆ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ଏସ୍. ଏସ୍. ରେଡ୍ଡୀ, ଶ୍ରୀମତୀ କବିତା ଆର୍., ଶ୍ରୀମତୀ ଏସ୍. ଉଷା ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଡି. ଭାରତୀ ରେଡ୍ଡୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଆବେଦନରେ ଭୂମି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧିନିୟମ, 1894 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ/ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଖାରଜ କରି ଏବଂ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନୂତନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ବାସ୍ତବ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

1956 ମସିହାରେ ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଗର ପ୍ରକଳ୍ପ (ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ) ଅଧିନିୟମ, 1956 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମ') ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ଏବଂ 23ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଜଣେ କେ. ରଙ୍ଗାୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1979 ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2110/79 (କେ. ରଙ୍ଗାୟା ବନାମ ଏ. ପି. ରାଜ୍ୟ, AIR (1980) ଏ. ପି. 165) ତାଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1) (ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ)ରେ ସଂଶୋଧନ, ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950ର(ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସମ୍ବିଧାନ') ଅନୁଚ୍ଛେଦ 31-Aର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ, କେବଳ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚାଷ ଅଧୀନରେ ଅଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ରାୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇଥିଲା । କେ. ରଙ୍ଗାୟାଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ପରେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି

ରାୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନଗୁଡିକ, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1220-42/82 ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଏକରରୁ କମ୍ ଜମି ଥିବା ଛୋଟ ଜମି ମାଲିକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଯାଇ ନଥିଲେ । 1980 ରୁ 1984 ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ସେହି ଆବେଦନରେ ଜଡିତ ଜମିକୁ ଦଖଲ କରାଯାଇଛି । ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକ ଅଚଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଅନୁଭବ କରି, 1991 ମସିହାରେ ଧାରା 4 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପରେ ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1992 ରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫେବୃଆରୀ 1997 ରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନାଗାର୍ଜୁନ ଅଧିନିୟମର ଆଶ୍ରୟ ନ ନେଇ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ 1991 ରେ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖରେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ *ଆହ୍ଲାବାଦ ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ନାସିରୁଜ୍ଜମାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1996] 6 SCC 424 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ଅନାବଶ୍ୟକ । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ଅନୁଯାୟୀ ଜମିର ଦଖଲ ନିଆଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଧାରା 11-Aର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା । ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଏବଂ ନୂତନ ଆଦେଶଗୁଡିକୁ ପାରିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲା ପଠାଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଏବଂ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ବିଳମ୍ବ ଉପସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଳକୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ - ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତିକାରର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ସୁବିଧା ଉଠାଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ କହିପାରିଲେନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିର୍ବିବାଦିତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯିବା

ସମୟରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ 1996 ମସିହା ଜୁଲାଇ 8 ତାରିଖର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ମୂଳତଃ ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଯୁକ୍ତିରେ ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ ହେବା ପରେ କେତେକ ମାମଲାରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ବଜାୟ ରଖିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାହନା ଉପରେ ବିଚାର କରିବୁ । କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମ 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାକୁ ବିଳମ୍ବରେ ଆପତ୍ତି କରିବା କରାଯାଉଥିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । (*ଆପ୍ଲାଟୁନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର, [1975] 4 SCC 285, ଟି. ଏନ୍. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏଲ୍. କ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1996] 1 SCC 250 ଏବଂ ଗ୍ରେଟର ବମ୍ବେର ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ବନାମ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ନିବେଶ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାଇଭେଟ୍. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1996] 11 SCC 501 ଦେଖନ୍ତୁ ।*

ଧାରା 4 (1) ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 6 ଘୋଷଣା ହେବାର ବହୁ ସମୟ ପରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେ \ଦନ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି, ସେ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସେହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଏବଂ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡିକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମୂଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ଟି ପୁନଃପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 14.3.1997 ରେ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭ ଗୁଡିକ ପୁନଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ ଦାବି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନଦେଇ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ଏସ. କେ . ଏସ		ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।